

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/31/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100042
Dátum vydania rozhodnutia: 20. augusta 2018
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9518100042.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obžalovanému P. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa 270 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 20. augusta 2018 v Bratislave o sťažnostiach obžalovaných P. P., T. T. a Z. G. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 28. júna 2018, sp. zn. PK-1T/5/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosti obžalovaných P. P., T. T. a Z. G. zamietajú.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd uznesením z 28. júna 2018, sp. zn. PK-1T/5/2018, podľa § 72 ods. 1 písm. b) a § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaných P. P., T. T. a Z. G. o prepustenie z väzby na slobodu. Zároveň podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 80 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. ich väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. V odôvodnení tohto uznesenia prvostupňový súd konštatoval, že o dôvodoch väzby všetkých obžalovaných rozhodol v konečnom dôsledku Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na neverejnom zasadnutí 27. marca 2018, sp. zn. 2 Tost 9/2018, keď u obžalovaného P. P. ustálil dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. a u obžalovaných T. T. a Z. G. podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Následne prvostupňový súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal potrebné dokazovanie, pričom v záverečných rečiach obžalovaní buď sami alebo prostredníctvom obhajcov požiadali o prepustenie z väzby na slobodu. Po porade a hlasovaní senátu boli všetci traja obžalovaní uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe mierne modifikovanom oproti podanej obžalobe a boli im uložené dlhoročné nepodmienečné tresty odňatia slobody. Za uvedenej situácie sa podľa súdu prvého stupňa na dôvodoch väzby ani u jedného z obžalovaných nič nezmenilo a z tohto dôvodu ich žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podali proti nemu všetci obžalovaní sťažnosti, ktoré dodatočne odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov. Obžalovaný P. P. v odôvodnení svojej sťažnosti opätovne zdôraznil, že sa trestnej činnosti nedopustil, pretože z vykonaného dokazovania tento záver nevyplýva, pričom v podrobnostiach poukázal predovšetkým na fakt, že v predmetnej veci neexistujú žiadne písomné dôkazy preukazujúce jeho vinu a rovnako tak ani z vykonaných odposluchov záver o

jeho vine nevyplýva. Žiadne falošné peniaze uňho neboli nájdené a rovnako tak ani v konaní nebolo preukázané, že by ich niekomu odovzdával, z čoho je zrejmé, že vo vzťahu k jeho osobe absentujú materiálne podmienky väzby. Záverom poukázal na nedôvodnosť jeho väzobného stíhania aj z toho dôvodu, že má trvalé bydlisko a nevyhýba sa trestnému konaniu. Preto navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu. Obžalovaný T. T. namieta v dôvodoch sťažnosti nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia pre absenciu odôvodnenia trvania dôvodov preventívnej väzby vo vzťahu k jeho osobe po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku. Poukázal pritom na skutočnosť, že prvostupňový súd ich neuznal za vinných podľa § 270 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. (ako to navrhol prokurátor v podanej obžalobe), ale len podľa § 270 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., pričom túto zmenu právnej kvalifikácie odôvodnil nepreukázaním s agentom vopred dohodnutého množstva tisíc 500 eurých bankoviek, z čoho boli obžalovaní v štádiu pokusu. Keďže prvostupňový súd v doterajšom štádiu konania rozhodoval o väzbe obžalovaných na podklade toho, že existuje dôvodná obava z dokonania tohto obzvlášť závažného zločinu, po vypustení tejto časti skutku sa ocitol v inej dôkaznej situácii, v ktorej podľa neho neexistuje žiaden dôkaz o tom, že by sa pripravovali na ďalší, hoci aj čiastkový útok, resp. že by sa oň pokúsili. Všetky falošné bankovky im boli odobraté a zabezpečené pre trestné konanie, pričom podľa ústneho odôvodnenia rozsudku nemá prvostupňový súd žiaden dôkaz o tom, že by disponovali aj inými falošnými bankovkami. Z uvedeného je podľa obžalovaného T. T. zrejmé, že v súčasnosti neexistuje žiaden dôvod pre ich ďalšie väzobné stíhanie. Navrhol preto, aby ho najvyšší súd prepustil na slobodu. Rovnako aj obžalovaný Z. G. poukázal v odôvodnení svojej sťažnosti na nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, keďže je tak strohé, že vo vzťahu k dôvodom väzby obsahuje iba jedinú vetu. Odkázanie na predchádzajúce rozhodnutia nadriadeného súdu v predmetnej trestnej veci, bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia, javí podľa tohto obžalovaného známky alibistického prístupu prvostupňového súdu. Súd prvého stupňa pritom v predmetnej veci už obdobným spôsobom postupoval pri rozhodovaní o trvaní jeho väzby po podaní obžaloby, keď rovnako poukázal na predchádzajúce rozhodnutie najvyššieho súdu bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia existencie väzobných dôvodov vo vzťahu k jeho osobe, avšak najvyšší súd na podklade jeho sťažnosti zrušil väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. V ďalšej časti sťažnosti poukázal tento obžalovaný na postavenie svojej osoby v predmetnom trestnom konaní a dôkaznú situáciu voči nemu, keďže najvyšší súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tost 9/2018 nemal za preukázané, či má kontakt na osoby, ktoré mali poskytnúť falošné bankovky obžalovanému T. T.. Uvedené má podľa neho potvrdzovať aj jeho výpoveď v tom smere, že sa na páchaní predmetného trestného činu vedome nepodieľal. Preto považuje za nelogický argument o jeho možnom pokračovaní v trestnej činnosti v prípade prepustenia z dôvodu, že má vrátiť dlh za nezaplatené falošné bankovky. V podstate z týchto dôvodov obžalovaný Z. G. navrhol, aby najvyšší súd jeho sťažnosti v celom rozsahu vyhovel a prepustil ho na slobodu, prípadne rozhodol o nahradení väzby dohľadom probačného a mediáčného úradníka. Najvyšší súd ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedených sťažností, ktoré boli podané oprávnenými osobami včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosti, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom. V rámci tohto prieskumu sa zameral v prvom rade na to, či sťažnosťou napadnuté uznesenie je výsledkom procesne predpísaného konania. Zistil pritom, že žiadosti o prepustenie z väzby boli sťažovateľmi, resp. ich obhajcami prednesené počas záverečných rečí na hlavnom pojednávaní konanom 28. júna 2018 a prvostupňový súd o nich aj na tomto hlavnom pojednávaní (po rozhodnutí vo veci samej) rozhodol. Možno teda konštatovať, že prvostupňový súd v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, rešpektoval právo sťažovateľov na obhajobu a najvyšší súd nezistil ani žiadne iné podstatné chyby tohto konania, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali zrušenie predmetného rozhodnutia. Po zistení, že boli splnené všetky formálno-procesné podmienky na rozhodnutie o žiadostiach obžalovaných o prepustenie z väzby na slobodu (§ 72 ods. 2, § 79 ods. 3 Tr. por.), skúmal najvyšší súd, či sú zároveň dané materiálne podmienky pre ďalšie obmedzenie ich osobnej slobody väzbou; v prvom rade to, či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky konkrétneho trestného činu a či je stále dané podozrenie, že tento mali spáchať obžalovaní (§ 71 ods. 1 Tr. por.). V tomto smere považuje najvyšší súd za potrebné najprv vo všeobecnej rovine pripomenúť, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, resp. nevine obžalovaných, ale posudzujú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, v ktorom sa vidí trestný čin. Pokiaľ ide o dôvodnosť trestného stíhania

sťažovateľov, možno v zhode s názorom prvostupňového súdu konštatovať, že od posledného rozhodovania o väzbe (uznesením Špecializovaného trestného súdu z 12. marca 2018, sp. zn. PK-1T/5/2018, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 27. marca 2018, sp. zn. 2 Tost 9/2018) sa v predmetnej veci vykonalo hlavné pojednávanie, na ktorom boli vypočutí jednotliví obžalovaní, svedok A. K., agent V. G., boli oboznámené zvukové záznamy a prečítané listinné dôkazy nachádzajúce sa v predmetnom spise. Na podklade takto vykonaných dôkazov uznal prvostupňový súd všetkých troch obžalovaných za vinných z obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku, ako aj v napadnutom uznesení [pri modifikácii skutku a jeho právnej kvalifikácie oproti podanej obžalobe, ktorá bola podaná pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.]. Predmetný rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, keďže proti nemu podali odvolania prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako aj všetci obžalovaní. Z uvedeného vyplýva, že trestné stíhanie sťažovateľov je naďalej dôvodné. Ak totiž existuje dostatok konkrétnych dôkazov pre (v súčasnosti neprávoplatné) uznanie viny zo spáchania žalovaného skutku (pri modifikácii skutkovej vety a právnej kvalifikácie), zákonite tak stále existuje i dostatok dôkazov odôvodňujúcich trestné stíhanie obžalovaných pre obzvlášť závažný zločin, ktorý je predmetom konania. V ďalšom kroku preto najvyšší súd posudzoval existenciu konkrétnych dôvodov väzby, u obžalovaného P. P. podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. a u obžalovaných T. T. a Z. G. podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Pokiaľ ide o pretrvávanie dôvodov tzv. útekovvej väzby u obžalovaného P. P. poukazuje najvyšší súd na skutočnosť, že tento obžalovaný mal byť prítomný na stretnutiach s agentom 14. júna 2017, ako aj 18. júna 2017 (pozri výpoveď agenta na hlavnom pojednávaní 11. júna 2018, č. l. 1058 - 1059 spisu, ako aj prepis zvukových záznamov z týchto stretnutí na č. l. 667 - 685 spisu), pričom mal vedieť o naplánovanom stretnutí 28. júna 2018 (č. l. 681 spisu), tohto sa však nezúčastnil a po zadržaní obžalovaných T. T. a Z. G. sa mal niekoľko mesiacov zdržiavať na neznámom mieste (pozri úradný záznam z 23. júna 2017, č. l. 762 spisu, a odpoveď na žiadosť o vykonanie šetrenia v mieste pobytu a zadržania, č. l. 809 spisu). Jeho prítomnosť na úkonoch trestného konania v tejto veci bola zabezpečená až na základe európskeho zatýkacieho rozkazu (č. l. 105 - 110 spisu), po jeho zadržaní v Maďarskej republike, v meste Miskolc (č. l. 111 - 112 spisu). Uvedené skutočnosti bez akýchkoľvek pochybností aj naďalej odôvodňujú obavu, že v prípade prepustenia obžalovaného P. P. na slobodu by sa tento mohol opäť pokúsiť ujsť alebo skrývať v úmysle vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Túto obavu pritom zvyšuje aj fakt, že mu medzičasom bol (hoci neprávoplatne) uložený nesporne citeľný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov. Vo vzťahu k dôvodom tzv. preventívnej väzby u všetkých troch obžalovaných treba v prvom rade uviesť, že dôvodná obava, že by v prípade prepustenia na slobodu mohli pokračovať v trestnej činnosti vyplýva z toho, že obzvlášť závažný zločin, z ktorého sú dôvodne podozriví, mali páchať plánovite a organizovane, v súčinnosti s ďalšími, nestotožnenými osobami, od ktorých si mali falošné bankovky zadovážovať, a mali im z neho plynúť vysoké finančné zisky. Na tom nemení nič ani obžalovaný T. T. v sťažnosti uplatnená argumentácia poukazujúca na zmenu právnej kvalifikácie skutku a jeho modifikáciu prvostupňovým súdom, pretože v súčasnom štádiu trestného stíhania dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. nie je daný obavou, že by obžalovaní dokonali trestný čin, o ktorý sa pokúsili, ale tým, že po prepustení na slobodu by mohli pokračovať v trestnej činnosti. Uvedené vyplýva z výpovede agenta V. G. na hlavnom pojednávaní 11. júna 2018, ako aj v prípravnom konaní 19. februára 2018 (č. l. 316 spisu), a z prepisov zvukových záznamov zo 14. júna 2017, podľa ktorých mali byť obžalovaní v kontakte s ďalšími osobami, ktoré im mali zabezpečovať falošné bankovky, po tieto mali dochádzať na neznáme miesto do vzdialenosti približne 800 km, pričom 14. júna 2017 obžalovaný T. T. na stretnutí uviedol agentovi, že bankovky musia objednať a osoba, ktorá im bankovky dodáva, bude približne päť dní mimo Slovenska (č. l. 670 spisu). Obchod s agentom pritom nemal byť jediný, ktorý mali obžalovaní v súvislosti s predajom falošných bankoviek uzatvoriť, čo je zrejmé z jeho výpovede 19. februára 2018 (č. l. 316 spisu), kedy okrem iného uviedol: „Neviem presne, s kým som sa o tom bavil, ale od T. alebo P. som mal informáciu, že majú 600 000,- eur falošných bankoviek, ale že 100.000,- eur už zobrala nejaká ďalšia osoba a teda že 500.000,- eur im ešte ostalo.“, ako aj z prepisu zvukového záznamu zo 14. júna 2017 (č. l. 671 spisu), kde obžalovaný Z. G. mal uviesť: „... No

presne kvôli tomu, lebo prišiel týpek a povedal, zoberiem 600. Doniesol som 600 a, a zobral nakoniec, ani nie on, ale ďalší zobral kilo..." a obžalovaný P. P. mal uviesť: „Takže teraz som to musel odniesť zase, rozumieš, odniesť, dám to naspäť, s tým, že človek zajtra, zajtra odlieta a vracia sa, prilieta zase v štvrtok.“. V neposlednom rade obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti zvyšuje u všetkých troch obžalovaných aj ich kriminálna minulosť, keď obžalovaný P. P. spáchal doposiaľ päť trestných činov prevažne majetkového a násilného charakteru, obžalovaný T. T. tri tiež prevažne majetkové trestné činy [naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu pre Prahu 6 zo 16. marca 2017, sp. zn. 3T 48/2013, v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe z 27. júna 2017, sp. zn. 5To 166/2017, za pokus zločinu podielníctva podľa § 214 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) českého Trestného zákonníka, ktorý spáchal od 31. októbra do 5. novembra 2012] a obžalovaný Z. G. spáchal doteraz štyri trestné činy, v dvoch prípadoch majetkového charakteru, pričom naposledy bol spoločne s obžalovaným T. T. odsúdený v Českej republike. Na základe uvedených skutočností možno uzavrieť, že aj v tomto štádiu konania existuje reálna obava, že obžalovaní by po prepustení na slobodu mohli pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Napokon, pokiaľ ide o možnosť nahradenia väzby niektorým z prostriedkov uvedených v § 80 - § 82 Tr. por., sťažnostný súd rovnako ako súd prvého stupňa zdôrazňuje, že voči obžalovaným sa v predmetnej veci vedie trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin, pri ktorom je možné nahradiť väzbu niektorým zo spôsobov uvedených v Trestnom poriadku len vtedy, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu (§ 80 ods. 2 tretia veta Tr. por., § 81 ods. 1, druhá veta Tr. por.). Existenciu takýchto okolností však najvyšší súd v predmetnej veci ani u jedného z obžalovaných nezistil a rovnako tak ani obžalovaní žiadne takéto okolnosti v podaných sťažnostiach neuviedli. Z týchto dôvodov najvyšší súd sťažnosti obžalovaných P. P., T. T. a Z. G. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.